

Christus is alles en in allen

Samuel Ward

uitgave van:

De Tabernakel
preken met verwachting

Eerder uitgegeven preken van jaargang 25

1. Innige barmhartigheid	Charles Haddon Spurgeon
2. Kostbare beloften	Andrew Gray
3. Wie heeft onze prediking geloofd?	James Durham
4. Het is volbracht	Thomas Manton
5. Bedorven zuurdesem	Thomas Adams

Jaargang 25 – nummer 6 – mei 2023

Toelichting foto omslag:

Het bergachtige Libanon was in Bijbelse tijd beroemd om haar eikenbossen en naaldbossen. Koning Hiram van Tyrus stuurde Salomo timmermannen met een overvloed aan cederhout van de Libanon. In de psalmen en liederen van Israël hebben de bossen van Libanon een legendarische naam gekregen. Op tal van plaatsen in de Bijbel wordt de Libanon vermeld in haar pracht, kracht, grandeur en roem. De geur van dit machtige Libanon is een van de vele voorbeelden waarmee Samuel Ward tot uitdrukking brengt hoe heerlijk de naam van onze Heere Jezus Christus is. Hij is alles in allen, voor nu en voor altijd. Voor Hem is zelfs de Libanon niet toereikend als offer (Jesaja 40).

Bronvermelding

Oorspronkelijke titel: Christ is all in all

Bron: Sermons and treatises by Samuel Ward, B.D. (1862)

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel.

De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website:

www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

Christus is alles en in allen

Gebed tot Jezus Christus, de Koning der koningen en Heere der heren

Een goede naam is als goede olie. Aan U, Christus, heeft God echter een Naam gegeven die boven alle namen in de hemel en op aarde is. Hij heeft U gezalfd met olie boven Uw medegenoten. Al Uw kleding ruikt naar mirre, aloë en kassie; door Uw geur is Uw Naam als een bundeltje mirre, als een tros hennabloemen en als de geuren op de Libanon.

Maar wij, mensenkinderen, hebben afgestompte zintuigen, verzaagd met aardse smaken. Toon daarom, U Die mijn ziel liefheeft, aan Uw dienaar waar de geurende nardus te vinden is, zodat die geur zich tijdens de prediking door heel Uw huis zal verspreiden. Help Uw dienaar om een deel daarvan op Uw hoofd te gieten, zodat de geur van Uw zalf ons zal dringen U te volgen. Als Uw dienaar al de schatten en sieraden van de wereld had, zou hij deze dan niet alle als een offer aan U aanbieden, als U in zulke dingen een behagen zou hebben? Maar hij weet wel dat U al deze ijdelheden met jaloersheid verafschuwt. U hebt hem immers laten zien dat U geëerd wordt door degene die U prijst.

Aanvaard daarom de dienst van hem die niet verlangt een naam op aarde te verkrijgen. Zegen het werk van hem die wenst dat al zijn gedachten en werken tot eer van U of tot oneer van hemzelf zijn; die wenst dat hij Uw kudde of anders slechts de motten zal voeden. Hij acht het zichzelf niet waardig om één van Uw kinderen te zijn. Hij wil zonder naam of getal zijn, opdat U alles in allen zult zijn.

Bestuurt U mijn pen, dan zal hij Uw lof verkondigen!

Deze titel is zo uitnemend, rijk en voornaam, dat hij voor een schepsel, of het nu een mens of een engel is, te voortreffelijk en alomvattend is. Deze titel past alleen bij Hem, op Wiens hoofd Zijn uitverkoren vat [Paulus] hem hier plaatst. Paulus werd gekozen om Gods Naam als een banier onder de volken te dragen. Augustinus noemt hem het beste kind van de genade en de meest getrouwe dienstknecht van God, omdat hij in zijn geschriften niets anders doet, op geen enkele manier, dan Zijn Naam verhogen. Dit blijkt uit het eerste deel van dit vers, waar Paulus alle andere hoogheden afbreekt en tenietdoet, zodat hij op het laatst alleen Christus, zijn Heere en Meester, verheerlijkt en grootmaakt.

Mensen vinden dat een Jood veel voor heeft op een heiden, dat een Griek een grotere waardigheid heeft dan een Scyth of een barbaar, en dat een vrij man meer voorrechten heeft dan een slaaf. Maar hier laat Paulus de Kolossenzen zien dat alle menselijke waardigheden voor God niet van belang zijn. God heeft Zijn Zoon zeer lief. Hij heeft een onuitsprekelijk welbehagen in Hem. Daarom beschouwt Hij naast of los van Zijn Zoon niets en niemand van enigerlei waarde. Onderzoek wat er van Christus te zien is in een mens, hetzij toegerekend, hetzij geschonken, want alleen diegene is geschreven in Gods boek, voor wie Christus alles in allen is.

Als we de omvang van deze lofprijzing beter willen begrijpen, moeten we deze zin van Paulus niet meten met onze eigen eenvoudige taal. Wij misbruiken onze taal door de uitdrukking 'alles en in allen' te gebruiken voor alles wat we ook maar een beetje willen prijzen. Zo spreekt Salomo op de manier van wereldlingen, als hij zegt dat brood voedt en wijn verkwikt, maar het geld alles in allen is (naar Pred. 10:19). Deze titel is niet zomaar een bijnaam of een spreekwoordelijke aanbeveling van Christus. maar is waar voor Hem in de breedste zin die wij ons voor kunnen stellen, in de tweevoudige relatie tussen God en een mens. Immers, alles wat God als

genoegdoening kan vragen en alles wat wij tot onze volmaaktheid kunnen wensen, wordt in Christus gevonden. Daarom hoeven we het nergens anders te zoeken.

De eerzame patriarchen en heiligen waren voor God alleen van waarde door en omwille van de Messias. Omwille van de Erfgenaam, de Zoon van Gods verlangen, in Wie Hij een welbehagen had en Die Hij heeft overladen met een volheid van genade en schatten van volmaaktheid. Alleen omwille van Hem noemt God Abraham Zijn vriend, Israël een machtige prins, Mozes een getrouwe rentmeester over Zijn huis en Noach, Samuël en David Zijn gunstelingen, die Hem door hun gebed konden bewegen.

Allerlei dingen kunnen ons goed van pas komen en nuttig zijn in bepaalde situaties, tijden, plaatsen en opzichten. Maar in alles wat de rechtvaardigmaking, heiligmaking en verlossing aangaat, in voorspoed en in tegenspoed, in leven en in dood, is alleen Christus alles en in allen.

Deze algenoegzaamheid van Christus kan niet eenvoudig uitgedrukt of in één keer verwoord worden. Daarom heeft het Gods Geest niet goed gedacht om dit voor ons slechts in één of enkele teksten, op een beperkt aantal manieren, uiteen te zetten. In plaats daarvan heeft Hij dat door de hele Bijbel heen, op verschillende tijden en wijzen gedaan. Hij heeft het ons typologisch verklaard (in de vorm van zaken, gebeurtenissen en personen), in profetieën, in onomwonden taal en met gelijkenissen. Zo was graaf Anhalt, die voorname prediker, gewoon te zeggen dat de Schriften niets anders zijn dan de doeken waarin het Kind Jezus was gewikkeld. Hij is immers op bijna iedere pagina, in elk vers, in iedere zin te vinden.

We lezen verhalen over veel bekende personen en gebeurtenissen. De Geest spreekt echter vooral over hen omdat ze een allegorie zijn van Christus. Zo plaatst de Geest de mensen terzijde en stelt Hij Christus in het midden. Hij is het Middelpunt, waar zij zich als verschillende lijnen op richten en Die ze aanwijzen. Wat waren de

boom des levens, de ark van Noach, de ladder van Jakob en alle andere voorbeelden anders dan Christus? De wereld was het echter niet waard om Hem zo snel te zien. God wilde Zijn juweel niet meteen laten zien, dus Hij wikkelde Hem in deze schaduwen, tot de volheid van de tijd kwam om Christus volledig te openbaren. Dit gebeurde door de voorloper, die op Hem wees met de woorden: 'Zie, het Lam Gods', enzovoort.

Dit waren echter slechts dode voorbeelden. Zij leken niet op het leven van Hem Die het leven van de wereld en de Heere van het Leven was. Wat waren alle aanzienlijke profeten, koningen en priesters en de bevrijders en weldoeners van de joden anders dan afbeeldingen die voor de glorieuze Vorst uit gezonden werden en die Hij op Zijn tijd zou volgen? Ze doofden als sterren hun geleende licht bij de verschijning van de Zon der gerechtigheid. Aan Hem als de hoofdinhoud en de vervulling van de Wet en de profeten brachten Mozes en Elia (als vertegenwoordigers van al die anderen) hun eerbetoon op de berg Tabor.

Ik zwijg over alle denkbeeldige goden en trotse koningen van de wereld, die zich opgeblazen titels toegeëigend hebben in hun munten, zuilen en bogen. Ik zeg ook niets over de stichters, beschermers, herstellers, dictators, consuls en anderen. Zij behoren immers allen toe aan Hem, Die alleen de Zaligmaker van Zijn volk is: de Koning der koningen, de Raadsman, de Vredevorst, de Rechtvaardige, de Onsterfelijke, de Gezegende in eeuwigheid.

In één woord, dit hele universum, dit grote alles en alle dingen daarin die nuttig of van belang zijn, zijn gemaakt door, voor en in Hem. Zonder Hem hadden ze niet kunnen bestaan en zonder Hem kunnen ze niet blijven bestaan. Daarom bieden ze allemaal gewillig hun diensten aan om Zijn waarde te laten zien. Ze zijn als edelstenen waarmee Christus' kleding wordt geborduurd en versierd. De heerlijke zon, de heldere morgenster, het meest noodzakelijke brood, de zoetste wijn, het meest verfrissende water, de mooiste roos van Saron: allemaal laten ze in de Schrift stukjes en beetjes van Zijn

oneindige volmaaktheid zien. Alles bij elkaar genomen vormen ze een afbeelding van Christus, Die inderdaad het Licht is, het Brood en Water des levens, het enige en volmaakte Goede, de Oorzaak en de Voltooier, de Wortel en de Tak, de Alfa en de Omega. Deze twee letters zijn de belangrijkste, de eerste en de laatste letters van het alfabet. Ze sluiten alle andere letters in en zijn zo symbolen van Hem Die de eeuwigheid zelf is, de volmaaktheid, de Eerste en de Laatste, 'alles in allen'.

Hoor dit, u die het beest en zijn beeld aanbidt. Zeg mij of er twee kunnen zijn die 'alles in allen' zijn. Wat moeten we denken van iemand die deze titel voor zichzelf aanneemt of hem zich aanmatigt, als het de titel is die alleen Christus rechtens toekomt? Wat kan hij anders zijn dan een trots man, een zoon van het verderf, of zelfs de antichrist? De opgeblazen titels waarmee uw Gregorius zijn opvolger aansprak, zijn slechts bescheiden in vergelijking met de godslastering van het aannemen van deze titel.

Ja, was er ooit een mond zo vol van gruwel dat hij dit durfde uitstoten? Of waren er ooit oren zo Herodiaans dat ze zulke dingen konden bevatten? Doorzoek en bestudeer uw eigen verleden en zeg mij wie uw Lateraanse vaders¹ toejuichten met deze woorden: 'U is gegeven de macht in hemel en op aarde, u bent alles in allen.' Was het niet uw leeuw [paus Leo], toen hij binnentrad in de raad? Scheurde dat beest toen zijn kleren of stopte het zijn oren toe? Het is een wonder dat de aarde zich hierom niet opende om zowel de spreker als de toehoorder op te slokken; de stoel van Hildebrand [paus Gregorius VII] scheurde door een mindere oorzaak. Het was te weinig voor deze leeuw als gewone profiteurs hem de herder van de herders, bruidegom en hoofd van de kerk, oecumenische bisschop en prins van de priesters noemden. Het was alleen genoeg voor hem als hij

¹ Er zijn in de geschiedenis verschillende Concilies van Lateranen geweest, waarop de Katholieke Kerk belangrijke besluiten nam, soms met grote maatschappelijke gevolgen, zoals het Vierde Lateraans Concilie in 1215, waar de bisschoppelijke inquisitie werd ingesteld om arbitraire vervolging tegen te gaan. Deze concilies werden gehouden in het pauselijke Lateraanse paleis te Rome.

op de meest alomvattende manier verheven zou worden boven alle majesteit en Godheid.

Welk bewijs hebben we nog meer nodig voor een antichrist? Zal er ooit een hooghartiger monster voortkomen uit de stam van Dan? Kan satan zelf satanischer zijn? Toch zal deze schurk de dienaar van de dienaren genoemd worden, om de ogen te verblinden van hen die misleid zullen worden. De Schriften en eerbiedwaardige moderne schrijvers hebben de antichrist afgeschilderd als iemand die door listige ongerechtigheid en bedrog wereldwijd verderf zal zaaien. Hij zal zich vermommen met het vaandel en vizier van Christus, met geloof en vroomheid. Zonder deze vermomming zou de wereld hem immers verafschuwd hebben, alsof hij de duivel zelf was. Hij zal Christus beschadigen, het geloof ontwrichten en onder de naam 'dienstknecht van God en Christus' zal hij alle religie omverwerpen. Zo wordt hij letterlijk tot anti-Christus en anti-God.

Ook van Maria wordt weleens gezegd dat ze 'alles en in allen' is. Dit is iets draaglijker, maar toch net zo goed godslasterlijk. Ik twijfel dan ook niet om met Calvijn te zeggen dat Maria zelf het minder als belediging zou opvatten wanneer iemand in haar gezicht zou spugen, of haar aan haar hoofdhaar mee zou sleuren of onder zijn voeten zou vertrappen, dan wanneer hij de goddelijke eigenschappen van haar Heere en Zaligmaker aan haar zou toeschrijven. Alleen Christus is immers het Oog waardoor wij de Vader kunnen zien. Christus is de Mond waardoor wij tot de Vader kunnen spreken. Christus is de Hand waarmee de Vader ons Zijn schatten van genade aanreikt. Wanneer wij bijgelovige titels geven aan een heilige, een engel, een mens, een daad, een verdienste of welk schepsel dan ook, onttrekken we die aan Hem. Dat is heiligschennis.

Het zijn krankzinnige en blinde afgodendienaars die met opzet negeren dat Christus bewust alleen de wijnpersbak trad en alleen Zijn bloed aan het kruis stortte. Hij deed dit immers om ons te laten zien dat Zijn bloed zijn genezende kracht verliest als we het vermengen met de melk van Zijn moeder of met het bloed van een martelaar.

Dan verandert het in een vloek en vergif voor onze zielen. De veren van deze Arend dulden geen vermenging met andere veren. Deze soevereiniteit zal geen andere partij of prioriteit naast zich verdragen. Christus is geen Jupiter, maar een Jehova. Hij is niet de Helper, maar de Leidsman en Voleinder van onze zaligheid. Hij is een na-ijverig God, jaloers op Zijn eer. Daarom zal Hij uitbarsten tegen alle heiligen, zowel mannen als vrouwen, tegen alle verdiensten en drijvers van de vrije wil, en tegen hen zeggen: 'Wat heb Ik met u te doen? Als u alles zelf kunt, of ook maar iets zonder Mij kunt, laat Mij dan met rust. Laat alleen Mij de Zaligmaker en Middelaar zijn, laat Mij alles in allen zijn, of laat Me anders helemaal niets zijn.'

Deze afgodendienaars bedriegen en veroordelen zichzelf. Hun hele kerk en religie bevatten meer van 'onze lieve vrouwe' dan van onze Heere. Ze laten niet veel werk meer over voor Christus in de zaak en het verwerven van de zaligheid! Maar: genoeg over hén. Velen van ons belijden het kostbare geloof van Christus en houden er een juiste leer op na, terwijl in onze liefde en levenswandel blijkt dat Hij niet 'alles in allen' voor ons is, maar 'iemand' en 'iets'. Misschien wordt Hij wel gehoord in ons spreken, maar waar wordt Hij gevonden in ons leven en onze daden?

Velen erkennen Hem als Zaligmaker en Weldoener, maar slechts enkelen kennen Hem als Heere en Wetgever. Ze stellen het beste deel van hun liefde, hun vreugdes, hun diensten, hun rug en buik, hun mammon of wat dan ook boven Hem. Ze vinden het genoeg als Hij de Omega van hun gedachten en zorgen is, terwijl Hij zowel de Alfa als de Omega zou moeten zijn. Het mag dan ook niet gerechtvaardigd worden dat velen hun alles in allen vinden in een havik of een hond, in een dobbelsteen of in een kaart, in een bloem in hun tuin, in een nieuw pak, in mode of in andere ditjes en datjes. De wijzere soort van deze generatie noemt het hun Pandora, hun Jupiter. Ze aanbidden het als de grote Diana, keizerin en godin van de hele wereld. Neem dat van hen weg en je neemt hen zelf weg. Het bezit ervan vormt hen, bij het verlies ervan raken ze van slag. Salomo noemt deze dingen, waar ellendige mensen hun vertrouwen in stellen, nutteloos.

Ik erken de grote macht en brede heerschappij die Mammon in deze wereld heeft. Hij gebruikt deze voor veel doeleinden en in veel zaken. Maar laat Nabal hem aanroepen in het uur van ziekte, laat hem tot Mammon schreeuwen en zien of hij hem kan verlossen in de onheilsdag en in zijn gewetensnood. Laat Judas zien welke troost geld hem kan schenken; wat verschilt een cent van een euro of een lege van een volle portemonnee op de dag van de dood en het oordeel? Leren zij niet te laat dat alles ijdelheid is? Dwingt de ervaring hen niet te laat om met keizer Severus te zeggen: 'Ik ben alles geweest, maar het heeft me niet gebaat; als ik duizend werelden had gehad, zou ik ze gegeven hebben om door God in Christus gevonden te worden?' Terecht veranderde Karel de Grote daarom het oude gezegde over geld in een christelijke geloofsbelijdenis: 'Christus regeert, Christus overwint, Christus triomfeert, Christus is alles in allen.'

Laat Christus alles zijn in al onze verlangens en wensen. Wie is die wijze koopman met een hart dat groot genoeg is om dit te ontvangen en te geloven? Laat hem al zijn nutteloze dingen verkopen, zodat hij deze parel kan omhelzen. Laat hem al zijn kostbaarheden ruilen voor deze diamant. De mooiste kleding van de hele wereld kan niet gelijk geacht worden met dit juweel. U kunt Hem niet waardig zijn als u niet alles schade en drek acht om Hem te gewinnen, Die winst is in leven en dood. U bent Hem alleen waardig als u, net als de apostelen, alles kunt verlaten om Hem te volgen; als u, net als sommigen van Zijn volgelingen, alles aan de voeten van de apostelen kunt leggen voor Hem, Die Zijn leven voor ons heeft afgelegd. Hij ontdeed Zich van Zijn glorie, om ons met genade en glorie te vullen. U kunt Hem niet waardig zijn als u niet alles van uzelf tot niets maakt. U moet afstand doen van uw eigen gerechtigheid. Dit is in de praktijk het moeilijkste voor een mens.

Ik denk dat er weinig of geen mensen zijn die het Evangelie horen en niét weleens wensen, hoe zwak ook: 'O, dat Christus de mijne was!' Maar ze weten niet waarom ze de zoete genieting en het heerlijke bezit van Hem niet bereiken, waarin ze kunnen zeggen: 'Ik ben

de Zijne en Hij is de mijne.' De reden is dat Hij Zich niet laat vinden door hen die Hem slechts lui en ongevoelig zoeken. Hij laat Zich niet vinden door hen die niet in de straten naar Hem vragen, omdat ze zonder Hem niets zijn. Hij laat Zich vinden door hen die liever heel de wereld missen dan Hem, en met de bruid uitroepen: 'Waar is Hij, Die mijn ziel liefheeft? Wie heb ik nevens U in de hemel? Mannenbroeders, wat moet ik doen om Hem te mogen genieten? Geef mij Christus, of ik sterf. Trek mij, dan zal ik U nalopen!'

Dit zijn de gevoelens van hen die haast willen maken. De luiaard begeert en mist. Eenieder die iets boven, naast of zonder Christus wenst, zal Hem nooit verkrijgen. Hij wil dat u naar Hem verlangt met heel uw hart, kracht en macht, met alles wat in u is. Anders verlangt u helemaal niet naar Hem.

Laat Hem alles zijn in al uw liefdes. Stel Hem boven al uw andere geliefden. Als u Hem hebt verkregen, denk dan niet dat het genoeg is dat U Hem belangrijk vindt, maar bedenk dat Hij alles in allen moet zijn. Daar heeft Hij recht op. Neem Hem niet slechts bij de hand, maar omhels Hem met uw beide liefdesarmen en houd Hem vast met al uw kracht. Heb Hem lief totdat u ziek bent van liefde. Wat genoeg is voor de andere voorwerpen van onze liefde, voor een vrouw of vriend, voor gezondheid of weelde, zal Hem niet tevredenstellen. Hij is niet tevreden met veel, maar slechts met alles. Hij vraagt terecht evenveel als Hij heeft verdiend. Al uw zwakke beekjes [van liefde] samen zullen nauwelijks één stroom maken die genoeg voor Hem is.

Hij, Die alles deed, heeft alles geleden. Hij nam al uw zwakheden op Zich en volbracht alles voor u. Is dat niet genoeg reden om Hem alles in allen te laten zijn, zonder ook maar één mededinger naar uw liefde toe te laten? Wie gastvrijheid verleent aan een vorst, kan nooit denken dat hij hem genoeg liefde heeft getoond. Zal er dan iets voldoende zijn voor deze Vorst van onze vrede en zaligheid? Ik denk met eerbied terug aan de eerwaarde godgeleerde die in diep gepeins verzonken was nadat hij een preek had gehoord over Christus. De

tranen gleden over zijn wangen, zonder dat hij het merkte. Toen hem naar de reden daarvan werd gevraagd, beledigde hij eerlijk dat hij bedroefd was omdat hij zijn trage hart niet kon dwingen Christus genoeg op waarde te schatten. Dit is een zeldzame toestand onder christenen, die denken dat ieder beetje genoeg of zelfs te veel is voor Christus.

Laat Hem alles zijn in onze betrekkingen tot anderen. Als we een vrouw, vrienden, metgezellen en werknemers kiezen, laten we dan alleen Christus en Zijn beeld, geloof en genade op waarde schatten. Let niet op verwantschap, rijkdom, grootte of wat dan ook, maar alleen op hun christenzijn. Ga geen ongelijk juk aan met een ongetemde vaars die Christus' juk niet draagt. Trouw enkel in de Heere. Noem, net als Christus, alleen hen vader, moeder of broeder die de wil van de Vader doen. Zet in uw hart niet de arme Lazarus bij uw voetenbank en de rijke man met zijn gouden ring en purperen kleding op de troon van aanzien, want dan beledigt u Christus, omdat u doet alsof er in Zijn heerlijk Evangelie een aanneming des persoons is. Wat is het moeilijk om voorbij te zien aan alle glinsterende verleidingen van het vlees en zonder aanzien des persoons te handelen. Zie uw broeder als een nieuw schepsel in Christus. U moet uzelf in hen verblijden als de uitnemendste mensen op aarde, als de enige ware voorname, edele mensen van deze wereld.

Hoe koninklijk en gedenkwaardig was het feest dat Ingo, de koning van de Draves en de Veneds, organiseerde. Hij deed dit namelijk niet zoals Ahasveros, om zijn eigen rijkdom te laten zien, maar om de heerlijkheid van het koninkrijk van Christus te tonen. Op dit feest plaatste hij al zijn hoogheden, die heidenen waren en zich niet bekeerd hadden tot het christendom, in een hal beneden, en enkele arme christenen ontving hij bij zichzelf in een kamer, met een koninklijk onthaal en zijn koninklijke aanwezigheid. Toen zij zich afvroegen waarom hij dit deed, zei hij dat hij dit feest niet organiseerde als de koning van de Draves, maar als koning van een andere wereld, waarin zij zijn metgezellen en mede-prinsen waren. Hij zag hen met een geestelijk oog, gekleed in witte klederen. Zij waren zijn

koninklijk gezelschap waard. Aan de edelen betoonde hij de eerbied die ze als bestuurders van het rijk verdienden, maar deze arme christenen moest hij van harte liefhebben en eren als door God geliefd en geëerd.

Dit is een zeldzame en edele daad, die door drie historici is opgeschreven en het waard is om gelezen te worden. Dit moet gelezen worden tot beschaming van onze tijd, waarin mannen van aanzien niet meer het minste respect weten te tonen aan een christen of dienaar van God. Zij moeten hen echter in de Naam van Christus hun gezelschap waardig achten, hen hoogachten en zelfs hun voeten liefelijk achten, omwille van hun Heere en hun boodschap. Hierbij is slechts de voorwaarde dat ze hen geen goddelijke of overdadige eer mogen bewijzen.

Deze fout wordt namelijk gemaakt binnen het pausdom, waar de geestelijke vaders en grondleggers van orden en regels vereerd en gehoorzaamd worden boven Christus. Gualter geeft in zijn verhandelingen over 1 Korinthiërs het voorbeeld van een oude abt in Duitsland, die een novice bestrafte omdat hij over Christus en het evangelie sprak in plaats van over de regels van Sint Franciscus en zijn eigen orde. Dit is ook een veelvoorkomende fout onder leden van een sekte, die deze of gene man of groep aanhangen, erover opscheppen en zich ernaar vernoemen. Ik durf echter schaamteloos te zeggen dat bij God geen sprake is van calvinist of lutheraan, van protestant of puritein, van conformist of non-conformist, maar geloof en liefde in Christus is alles in allen.

Laat Christus alles zijn in al onze vreugden, in plaats van alle andere genoegens. Hij, Die alles in allen vervult, moet ook ons hart vervullen. Als Hij de onze is, dan is ook Apollos de onze, dan is Cefas de onze, dan zijn leven en dood de onze, dan zijn de tegenwoordige dingen evenals de toekomstige de onze, dan zijn de wereld en alles de onze. Dan zijn wij van Christus en Christus is van God. Laten onze zielen in Hem rusten en zich verblijden. Ik zeg opnieuw, verblijdt u altijd in Hem.

Als Hij onze Herder is, waaraan kunnen we dan gebrek hebben? Als Hij onze Gastheer is, zal onze tafel dan niet aangericht zijn en onze beker overvloeien? Als wij dwalen, is Hij dan niet onze Weg? Als wij twifelen, is Hij dan niet de Waarheid? Als wij bezwijken, is Hij dan niet het Leven? Welk verlies kan ons verontrusten? Welk gebrek kan ons kwellen zolang we Christus niet verliezen? Als God ons alles afneemt, maar ons Zijn Zoon geeft, zal Hij ons dan met Hem ook niet alle dingen schenken? Welk geheim stelde Paulus in staat om gebrek te lijden en overdaad te hebben? Wat was het anders dan het genieten van Hem, Wiens goedheid en grootheid zodanig zijn dat geen overdaad er iets aan toe kan voegen of gebrek er iets aan kan onttrekken, tot vreugde van degene die Hem geniet als 'alles in allen'?

Laat Christus bovenal alles zijn in de rechtvaardigmaking, want dat is de hoofdzaak van alles. Wees ervan verzekerd dat u in die zaak al uw vertrouwen alleen op Hem stelt. U moet ervoor oppassen dat u niet uw eigen daden eraan toevoegt. Dan zal Zijn genade of werk in u tevergeefs zijn en u niets baten. Hij zal het niet verdragen als Hij Zijn glorie zal moeten delen met een helper, medeoorzaak of welke partner dan ook.

Christus voelt Zich gekrenkt en gekwetst als wij, terwijl we Hem hebben, onszelf toch niet volledig gerechtvaardigd beschouwen voor Gods aangezicht. Hij voelt Zich gekrenkt als we te veel klagen door gebrek aan deze of gene genade, als we daarom ons hoofd laten hangen en niet getroost willen worden. Hiermee doen we alsof Zijn genade niet genoeg voor ons is, alsof Hij niet beter voor ons is dan tien, ja dan tienduizend genaden. Als we een bepaalde mate van genade begeren en alles zouden ontvangen wat we verlangen, dan zouden we vol en rijk zijn en Hem niet nodig hebben, Die de Gever van alle genade is. Of we zouden meer waarde hechten aan de gift dan aan de Gever van iedere gave. We zouden niet rusten in Hem Die onze wijsheid, rechtvaardigheid en verlossing is.

Laat Christus alles zijn in alle weldaden van de heiligmaking. Hij alleen is het leven en de ziel van alle genadegaven. Wat is kennis

anders dan heidense wetenschap als Hij, Wie te kennen het eeuwige leven is, niet het Voorwerp ervan is? Wat zijn geloof in, vertrouwen en hoop op God anders dan een joods, onbeheerst en ongegrond vertrouwen als het niet in en door Christus is? Wat is geduld dan anders dan stoïcijnse onverschilligheid? Wat zijn matigheid en alle andere deugden anders dan natuurlijke kwaliteiten of morele gewoonten, die onaanvaardbaar zijn voor God, als ze niet uit Christus voortkomen? Zonder Christus zijn er geen eigenschappen in ons waar God genoeg in heeft. Als Christus niet de Wortel van onze deugden is, zijn ze ook niet nuttig voor onszelf. Ze zijn als zure druiven en glinsterende gebreken. Laten we daarom al onze deugden met Christus versieren, zoals apothekers hun medicijnen met suiker zoeten en hun drankjes met muskus een aangename geur geven. Zonder Christus zijn wij dwazen die zo trots zijn in onszelf en wat onze natuur, gewoonten of onderwijs voor ons gedaan hebben, terwijl die niets voorstellen vergeleken met de invloed die we ontvangen van de Zon der gerechtigheid en de stralen die uit Hem komen.

Dwazen zijn wij ook als we genade, macht of kracht missen om beproevingen te doorstaan of om goed te doen, maar daarvoor geen hulp zoeken bij Hem, uit Wiens volheid alle heiligen ook genade voor genade hebben ontvangen. Wie gaat er naar een marskramer als hij naar het warenhuis kan gaan? Wie zou veel voor water betalen als hij het goedkoper vanuit een bron kan krijgen?

Laat Christus alles zijn in al onze daden. Of we nu eten of drinken, of we bidden, lezen of mediteren, of we aalmoezen geven of het werk doen waartoe we geroepen zijn, laten we alles doen in de naam van onze Heere Jezus. Laten we onze werken beginnen met Zijn goedkeuring, ze uitvoeren met Zijn hulp en ze voleindigen tot Zijn eer. Zonder Hem kunnen wij niets doen, zoals een vogel niet kan vliegen zonder vleugels, zoals een schip niet kan zeilen zonder wind of stroming of zoals een lichaam niet kan bewegen zonder de geest. Doen we goede werken met één oog van Christus af, schuin gericht op onze eigen naam? Dan geldt: hoe meer moeite we doen, hoe meer onze trots zal worden gestraft. Hoe meer het ons kost, hoe

groter het verlies dat we zullen lijden. We zullen samen met ons geld vergaan. Terwijl we echter onze beloning niet zullen ontgaan als we ook maar het minste glas water uitdelen omwille van Hem, Die onze werken en intenties kent.

Waarlijk, wie is zo dwaas dat hij zal werken voor een andere werkgever? Of wie is zo ondankbaar dat hij niet het werk zal doen dat Christus van hem vraagt, terwijl Christus zo veel verdiend heeft dat Hij meer kan bevelen dan alles wat wij zijn of kunnen doen? Is Hij wel alles in allen voor ons, als we Hem iets durven weigeren?

Ik prijs het beleid van de beroemde Fox niet, maar bewonder hem wel om zijn trouw en ijver, waarmee hij nooit een bedelaar weigerde die iets in Zijn Naam vroeg. Alleen dan zijn werken goede werken, als de liefde van Christus ons ertoe dringt, en als Christus' gunst meer weegt dan de hele wereld. Het zijn vooral goede werken als de dank en lof ervan Hem toekomen, zoals blijkt in de genezing van de kreupele door de apostelen. We zien dit ook bij Paulus, als hij zegt dat hij nooit zal toestaan dat hij zelf ook maar enige eer zou krijgen voor zijn daden. Hij wijst dit krachtig af en schrijft alles nadrukkelijk toe aan zijn Heere Christus, 'niet ik, niet ik, maar de genade van Christus in mij. Ik leef niet, maar Christus leeft in mij.' Bradwardine schrijft dat hierin een grote mate van fijngevoeligheid ligt, die ook blijkt uit de geschiedenis van Joab. Als hij de strijd gewonnen heeft, laat hij David roepen, zodat deze de eer van zijn overwinning zal krijgen. O, hoe moeilijk is het voor ons om niet een deel van de lof te willen krijgen. De waarheid is echter dat onze diepste wijsheid en sterkste leidraad hierin liggen, dat we niet roemen in onze eigen wijsheid of kracht, maar dat we roemen in de HEERE, Die alles in alle dingen werkt.

Laat Christus alles zijn in al onze gedachten en gesprekken. Hoe gelukkig is het als Hij nooit uit ons zicht en uit onze gedachten is. Hoe gelukkig is het als onze ziel steeds tot Hem geleid wordt en op Hem gericht is, zoals een zonnebloem zich richt naar de zon, het ijzer zich richt naar de magneet en zoals de magneet zich richt op

de poolster. Heeft Christus Zich daarom niet vergeleken met allerlei bekende voorwerpen? Met het licht, zodat we Hem kunnen aanschouwen zo vaak als we onze ogen openen? Met brood, water en wijn, zodat we ons tijdens al onze maaltijden met Hem kunnen voeden? Met de deur, zodat wij Hem kunnen gedenken in al ons in- en uitgaan? Hoe gelukkig is het wanneer onze tong niet kan zwijgen van die Naam, die honing is voor de mond, een melodie voor het oor en een jubel voor het hart. Laat de zeeman kletsen over de wind, laat de koopman zeuren over zijn winst en de landman over zijn ossen, maar weest u als een Pythagoras voor de wereld en als een Aristoteles voor Christus. Leg alle ijdelheden het zwijgen op en spreek alleen goed van Christus, Die de mens zijn tong en spraak gegeven heeft. Met hoeveel vreugde schrijft Paulus over Hem! In 1 Korinthe 1 hamert hij telkens op ditzelfde aambeeld, zoals Chrysostomus opmerkte: elf keer in tien verzen noemt hij Christus' Naam. Hoe betreurde de waardige Fox het ook dat hij voorzag en voorspelde wat wij nu horen en zien gebeuren, namelijk dat onze gesprekken enkel gaan over ditjes en datjes, alsof ons geloof enkel draait om het najagen van slechts één zaak of mening. Hij bidt daarom hartelijk en wenst vurig dat de mensen zouden ophouden met geruzie over uiterlijkheden. Ze zouden in plaats daarvan moeten spreken over Hem, Die het Wezen is. Fox wenst dat geleerde mannen schrijven over Christus, dat ongeleerde mannen over Hem leren en dat predikanten Hem het onderwerp en doel van hun prediking maken. Wat is anders de taak van een predikant, dan, niet zoals de roomse priesters een stukje brood, maar Christus in onze prediking omhoog te heffen? Om in barensweeën te verkeren totdat Hij in mensen geboren wordt? Om Hem voor de ogen van de mensen te kruisigen, door levendig te preken over Zijn lijden en sterven? Zij moeten doen zoals de prediker op het embleem van de heilige Christoffel, die door de zee van deze wereld waadt, terwijl hij leunt op de staf van het geloof en Christus hoog opheft zodat alle mensen Hem kunnen zien.

Johannes werd de geliefde en Paulus een wijze bouwmeester genoemd, omdat zij geen waarde hechtten aan hun eigen lezing,

herinnering of welsprekendheid, zoals tegenwoordig veel gebeurt. In plaats daarvan eerden zij Christus en Die gekruisigd en legden ze het fundament op deze Steenrots, om zo vaardig de kerk te bouwen. Als wij over deze Steenrots zouden zwijgen, zouden zelfs de stenen spreken! Kortom, dit is onze taak: om met hulp van Christus het evangelie van Christus te verkondigen, tot eer van Christus. Zonder Hem is een eredienst geen eredienst en een preek geen preek.

Samengevat, het is de plicht van alle mensen om zichzelf volledig aan Christus over te geven. Wij moeten niet slechts een been of een arm of een ander lichaamsdeel aan Hem opofferen, maar onze ziel, geest, lichaam en alles wat in ons is. Ons vet, onze ingewanden, ons hoofd en onze handen en alle andere delen moeten een brandoffer voor Hem zijn, terwijl we onszelf aan Zijn dienst toewijden en opdragen gedurende alle dagen en uren van ons leven, zodat al onze dagen Gods dagen zullen zijn. En dan hebben we Hem nog steeds veel minder gegeven dan we Hem verschuldigd zijn. Wij zijn immers wormen en ellendige zondaren en daarom veel minder dan de Zoon van God, Die geen zonde gekend heeft.

Laten we daarom voor Hem leven en voor Hem sterven. Laten we leven voor Hem, zodat we zullen sterven in Hem en onze adem met grote gewilligheid in Zijn handen uitblazen. Dit moeten we doen met dezelfde genegenheid als Johannes van Alexandrië, die ook wel de Aalmoezenier genoemd wordt. Hij was gewend elk jaar al zijn inkomsten aan de armen te geven. Daarna dankte hij God dat hij niets anders overhad dan zijn Heere en Meester Christus. Hij verlangde om met Christus te zijn, en kon nu ongehinderd als een vogel tot Hem vliegen, zonder dat iets zijn vleugels verzwaarde. Zo spraken ook Petrus van oude tijden en Lambertus van latere tijden: 'Niets dan Christus, niets dan Christus!'

Afsluitende smeekbede tot Christus

Heere Christus, U weet hoe gering ik het acht dat ik deze kleine eer en dienst voor U gedaan heb. U weet dat het verre van mij is om te denken dat ik iets heb gesproken of geschreven dat waardig is voor

U. Toch twijfel ik er niet aan dat U genoeg hebt in wat ik heb gedaan. U zult het aanvaarden, omdat het van U gekomen is, want anders had ik niet de minste wil of vaardigheid hiertoe gehad.

U alleen bent het arme dat ik ben en kan, waard. Daarom bid ik U: neem niet slechts bezit van een deel van mij, maar van heel de tempel van mijn ziel en heel de tabernakel van mijn lichaam. U Die de kopers en verkopers uit het huis van Uw Vader wierp, U Die de klaagvrouwen uit het huis van Jairus stuurde, ik bid dat U alle vleeselijke verlangens en genietingen, alle kwade hartstochten uit mijn hart werpt. Ik bid dat U alle stekelige zorgen wegneemt. Laat iedere trotse gedachte en hoge verbeelding als een Dagon voor U neervallen. Neem plaats op Uw troon en leid en regeer als de enige Wetgever mijn wil en genegenheden. Verblijf in Uw eigen heiligdom, versier het met Uw genade totdat U het vervult met Uw glorie, ja, totdat U ook Uw eigen scepter neerlegt bij Uw Vader.

Dan zal God alles in allen zijn.

